

Bomba

Jiří Schmitzer

Já chodíval jsem denně do učení poctivě.
Já učíval se denně na soustruhu ohnivě
Já učíval se denně a soustružil kolečka
a po každé směně od špon byl jak ovečka
a čas šel dál.

Já učil jsem se denně, jak pilník, kleště ovládat
a snad každý večer jsem šikovnější chodil spát.
Já piloval jsem pilně, pravidelně jed i spal,
zmazán od pilin silně, nepoznal mě, kdo mě znal
a čas šel dál.

Já učil jsem se chutě, jak dráty rovnat, ohýbat
a zdrcen jsem byl zcela, když nemohl jsem najít drát.
Když jsem svůj neměl, tak sousedovi jsem ho šlohnul,
nejdřív jej narovnal a vzápětí hned ohnul
a čas šel dál.

Když jsem se vyučil, mistr nad mistry,
obratný, zručný, chytrý a bystrý,
ducha svého květ i um svých dlaní
probděné noci i vrásky na skrání
k nohám jsem složil své největší lásce
štíhlé a krásné bombě Zlatovlásce.

Černá je celá a mě se líbí,
že když bouchne lítají šutry i ryby,
bombu novou raketovou, štíhlou černou krasavici,
zítra hned, na oběd, odpálím ji na vesnici,
bombu novou raketovou, štíhlou černou krasavici,
zítra hned, na oběd, odpálím ji na vesnici,
bombu novou, la la la,
raketovou, la la la,
dý dá dý dá ha la la uf.